

Fırat'ın suyu kırmızı akar

Ermenek'ten Haydar Açıkbaz: “Dicle ve Fırat arasında çıkacak savaşla ilgili Peygamber Efendimiz (asm) neler bildirmiş? Bu hadislerin yorumları nelerdir? Bu rivâyetlerin günümüzdeki olaylarla ne derece ilişkisi vardır?”

Bir toprak ve belde hakkında kader hükmünü verdi mi, artık bu hükmün şöyle veya böyle işlediğini görüyoruz ve ürperiyoruz. Allah'a sığınmalıyız ki, zâlimler arasına bizi de yazmasın; azabını hak edenlerden olmayalım. Bunun için Allah'a duâ etmeliyiz, Allah'ın bizi de gazap edecekleri arasına almasından korkmalıyız, korkmalıyız, korkmalıyız! Ve savaş merkezinde yara alan ve vurulan günahsızlar ve mâsumlar lehine, onların yaralarının bir an önce sarılması için, akan kanın bir an önce dinmesi için en azından dilimizden duâlarımız eksik olmamalı.

Zaten bu meselede bir duâmız var. Başka gücümüz yok, kudretimiz yok. Onu da eksik etmemeliyiz. Kaderin bir hükmü varsa onu icrâ ediyor. Fakat biz, masumlar lehine duâlarımızı eksik etmeyelim. Mâsumlar inşallah Allah'ın rahmetine ve husûsî iltifatına ereceklerdir.

Kerbelâ gününden beri savaş konulu bir çok hadis-i şerifin mânâsının, Mâverâünnehir de denilen Dicle ve Fırat civârı topraklarda, bugünkü ifâdesiyle Irak topraklarında çıktığını görüyoruz. Bu topraklar savaşı ve kanı neden bu kadar üzerine çekiyor; bunu kader-i İlâhî'nin takdirine havâle etmekte fayda var.

Nitekim, Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm bildirir ki: “Hazret-i Hüseyin Kerbelâ'da katledilecektir”¹ bakıyoruz, Kerbelâ'da bir kara, kapkara gün yaşanmış! Ufuklar kararmış!

Yine Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm bildirir ki: “Müslümanlar Türk'lerle savaş etmedikçe kıyâmet kopmaz. Onlar öyle bir kavim ki, yüzleri deri üstüne deri kaplanmış kalkanlar gibi etlidir. Kıl elbiseler giyerler ve kıl ayakkabılar içinde yürürler.”² Bakıyoruz, hadis-i şerifin işâret buyurduğu veçhile, Müslümanlar Emevîler zamanında Türklerle savaşmışlar. Sonra büyük musibet Tatarlardan

gelmiş: Hicrî altıncı yüzyıldan sonra Cengiz Han çıkmış ve doğuyu ateşe vermiş. Bağdat'ı harab etmiş. Geri kalan Tatarlar, topal mânâsına gelen Leng lakâbıyla meşhur Timur adındaki kişi gelinceye kadar tahribata devam etmişler. Timur, Şam diyarına geçmiş, oraları talan etmiş. Şam şehrini yakıp harabeye çevirmiş. Böylece; Resulullah Aleyhissalâtu Vesselâm'ın haber verdiği hususların hepsinin zuhur etmiş olduğunu görüyoruz.

Yine Peygamber Efendimiz Aleyhissalâtu Vesselâm buyurur ki: “Fırat nehri altın bir dağ üzerinden açılmadıkça kıyamet kopmaz. Onun üzerine insanlar savaşırlar. Yüz kişiden doksan dokuzu öldürülür. Onlardan her biri: ‘Herhalde savaşı ben kazanacağım’ der.”³

Bu hadis-i şerifin bize düşündürdüklerine gelince;

1-Bu hadis-i şerifte Peygamber Efendimiz (asm); Fırat'ın suyu ile ilgili olarak, altın değerinde olacak bir devreye, mecaz yoluyla işaret vermiş olabilir.

2-Yapılacak barajlardan elde edilecek altın değerinde gelirlere “altın” sözüyle işaret edilmiş olabilir.

3-Fırat'ın suyu tamamen çekilerek, altında çok büyük altın ve petrol yataklarının çıkacağı bildirilmiş olabilir.

4-O bölgenin, İslam âleminin bünyesinde, İslâm dışı güç ve kuvvet merkezlerinin de dikkatini çekecek ve iştahını kabartacak ölçüde zenginliklere sahip olmasıyla, ehl-i dünyanın başını döndüreceği; bundan dolayı da sırf dünya için yaşayanların o bölge üzerinde tamah gösterecekleri ve savaşacakları bildirilmiş olabilir.

Neticede, o bölgenin sırf dünyevî zenginliklerinden dolayı, bir dinamit gibi, potansiyel bir tehlike barındırdığının Peygamber Efendimizin (asm) diliyle işâret edilmiş olduğunda şüphe yoktur. Bu haberlerin ve yorumların bir çoğu da mecâzî ve ileride zuhur edebilecek cinstendir.

Peygamber Efendimizin (asm) bildirdiği haberlerin çıktığını gördükçe bir yandan, bütün kalbimizle, “doğru söyledin Yâ Resûlallah!” diyerek îmânımızı yenilerken; diğer yandan akan ve dinmeyen kanlar için, ağlayan çocuklar için, ezilen ve vurulan mâsumlar için, katledilen ve öldürülen halklar için, o toprakların şehit edilen sahipleri için Allah'a duâ etmeye devam etmeliyiz; o topraklar için ölen yerli halkın şehit sevabıyla taltif edilmelerini, kalanlarının da sıhhat, selâmet ve sabır içinde yaşamalarını rahmet-i İlâhiye'den niyaz etmeye devam etmeliyiz. Duâlarımızı o insanlardan esirgememeliyiz. Onlar bir kurtuluş savaşı veriyorlar; bunda şüphe

yoktur!

Iraklı insanların bu savaşının, bizim 1914-1918 arası Çanakkale'yi ve bir çok ÷lke topraklarını (yine) İngilizlere ve sâir düşman güçlerine “Geçilmez” yaptığımız onurlu savaştan ne farkı var? Iraklılar dâvâlarında şüphesiz haklıdırlar. İnşallah haklı oldukları için Allah nezdinde de üstündürler. Ve inşallah Iraklılara çöreklenen ve koalisyon güçleri denilen bu kara kâbûs, kum çöllerinde boğulmaya çoktan hüküm giymiştir. Bu hüküm infaz aşamasındadır. Kuvvet bir kez daha hak tarafından mahkûm edilecektir. Allah'ın izniyle, dünya bunu görecektir.

Dipnot:

- (1) Câmiü's-Sağîr, 211;
- (2) Müslim, Fiten, 65;
- (3) Buhârî, Fiten 24, Müslim, Fiten 29, (2894); Ebu Davud, Melahim 13, (4313, 4314); Tirmizî, Cennet 26, (2572, 2573);
- (4) H. Sahabe, 1/337.